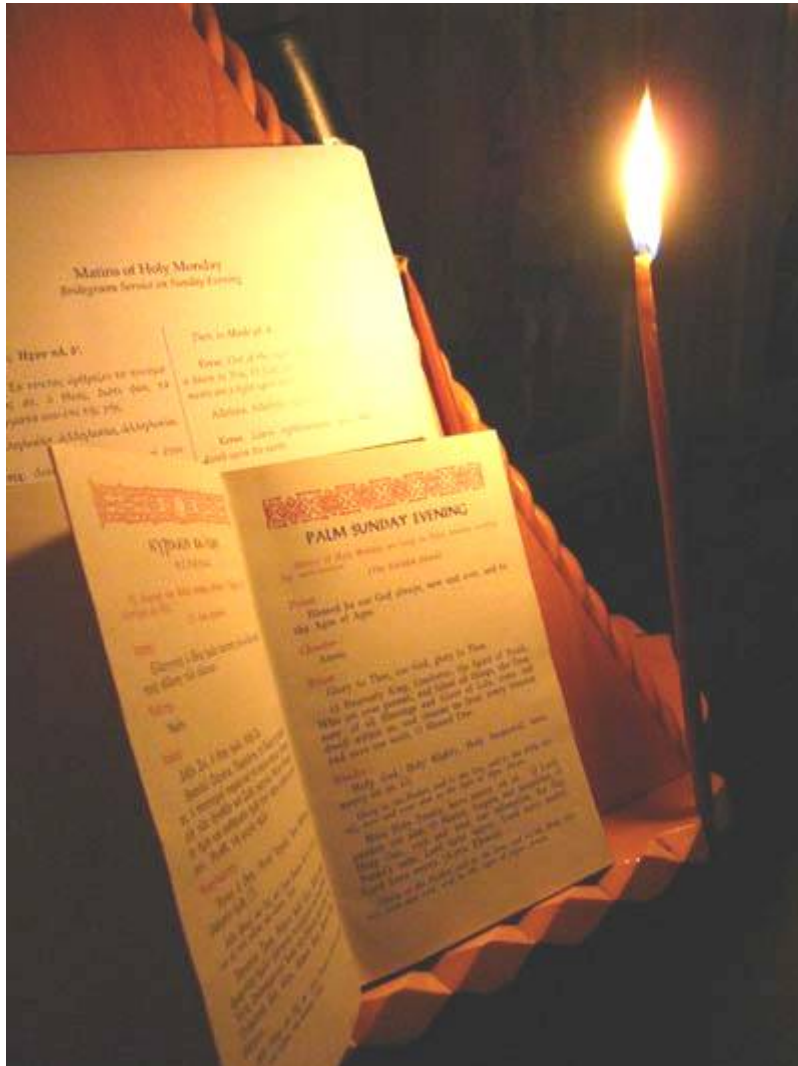

Πως πρέπει να φυλάμε το νου μας από την πολυπραγμοσύνη και την περιέργεια

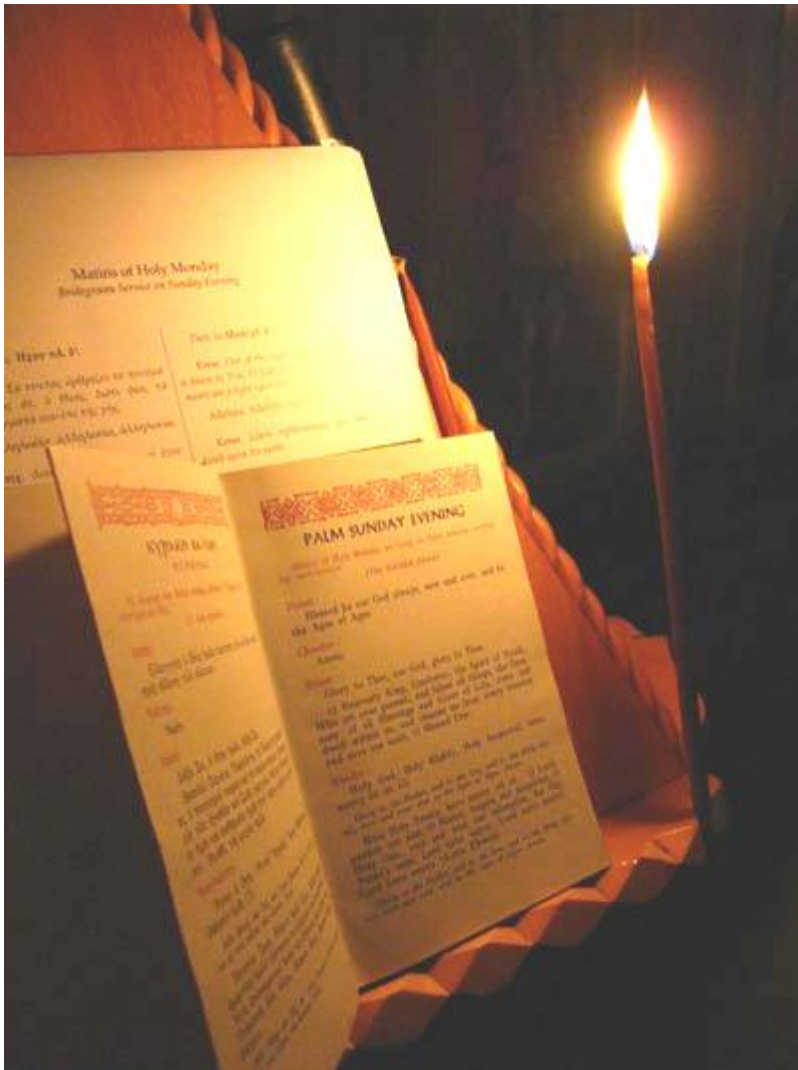
[Ορθοδοξία](#) / [Πατερική Θεολογία](#)

[Άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης](#)

Καθώς είναι ανάγκη να φυλάμε το νου μας από την αγνωσία, έτσι παρομοίως είναι ανάγκη να τον φυλάμε ακόμη και από την πολυπραγμοσύνη, την αντίθετή της αγνωσίας. Γιατί, αφού τον γεμίσουμε από πολλούς λογισμούς μάταιους και άτακτους και βλαπτικούς, τον κάνουμε αδύνατο και δεν μπορεί να καταλάβει εκείνο που ταιριάζει στην αληθινή απονέκρωσή μας και τελειότητα. Γι' αυτό, πρέπει να είσαι σαν πεθαμένος εντελώς, σε κάθε έρευνα των επιγείων πραγμάτων, τα οποία, αν και μπορεί να επιτρέπονται, δεν είναι όμως και αναγκαία. Και μαζεύοντας πάντα το νου σου, όσο μπορείς μέσα στον εαυτό σου, κάνε τον αμαθή

από τα πράγματα όλου του κόσμου τα πράγματα.

Τα μηνύματα, οι καινούργιες ειδήσεις και όλες οι μεταβολές και οι αλλοιώσεις, μικρές και μεγάλες του κόσμου και των κρατών, ας είναι για σένα τέτοιου είδους, σαν να μην υπάρχουν καθόλου. Αλλά και αν σου προσφέροντα από τους άλλους, εναντιώσου σε αυτά, απομάκρυνέ τα από την καρδιά και τη φαντασία σου. Ας είσαι δε προσεκτικός εραστής στο να καταλάβεις τα πνευματικά και τα ουράνια, μη θέλοντας να γνωρίζεις άλλο μάθημα στον κόσμο, παρά τον Εσταυρωμένο και τη ζωή του και τον θάνατο και το τι ζητάει αυτός από σένα· και βέβαια θα ευχαριστήσεις πολύ τον Θεόν, ο οποίος έχει για εκλεκτούς και αγαπημένους του εκείνους που τον αγαπούν και φροντίζουν να κάνουν το θέλημά του.

Επειδή, κάθε άλλο ζήτημα και έρευνα, είναι εγωισμός και υπερηφάνεια, δεσμά και παγίδες του διαβόλου, ο οποίος σαν πανούργος, βλέποντας ότι η θέληση εκείνων που προσέχουν στην πνευματική ζωή είναι δυνατή και ισχυρή, γυρεύει να νικήσει το νου τους με τέτοιες περιέργειες, για να κυριεύσει με αυτόν τον τρόπο και το ένα και το άλλο. Οπότε, συνηθίζει πολλές φορές να τους δίνει σκέψεις δήθεν υψηλές, λεπτές και περίεργες και μάλιστα στους εύστροφους στο νου και σε

εκείνους που είναι εύκολοι να υψηλοφρονήσουν.

Γιατί αυτοί αιχμαλωτισμένοι από την ηδονή και τη συνομιλία εκείνων των υψηλών σκέψεων, στις οποίες νομίζουν ψεύτικα ότι απολαμβάνουν τον Θεό, ξεχνούν να καθαρίσουν την καρδιά τους και να προσέχουν στην ταπεινή γνώση του εαυτού τους και στην αληθινή απονέκρωση· και έτσι αφού δεθούν με το δεσμό της υπερηφάνειας, γίνονται είδωλο του ίδιου του νου τους· και στη συνέχεια, λίγο-λίγο, χωρίς να το καταλάβουν, φθάνουν να λογαριάσουν, ότι δεν έχουν ανάγκη πλέον από την συμβουλή και τη νουθεσία των άλλων, επειδή συνήθισαν να προστρέχουν σε κάθε τους ανάγκη στο είδωλο της δικής τους κρίσεως· πράγμα, που είναι πολύ επικίνδυνο και δύσκολο να γιατρευθεί· διότι η υπερηφάνεια του νου είναι πλέον περισσότερο επικίνδυνη από εκείνη της θελήσεως.

Επειδή, η μεν υπερηφάνεια της θελήσεως, όντας φανερή στο νου, εύκολα θα μπορεί καμιά φορά να γιατρευθεί, υποτασσόμενη σ' εκείνο που πρέπει. Ο νους όμως όταν έχει σταθερή γνώμη ότι η κρίση του είναι καλύτερη από των άλλων, από ποιόν θα μπορεί να γιατρευθεί και πώς να υποταχτεί στην κρίση των άλλων, εκείνος που δεν την έχει τόσο καλή σαν τη δική του; Αν ο οφθαλμός της ψυχής, ο οποίος είναι ο νους, με τον οποίο ο άνθρωπος μπορεί να γνωρίσει και να καθαρίσει την υπερηφάνεια της θελήσεως, είναι ο ίδιος ασθενής, τυφλός και γεμάτος από υπερηφάνεια, ποιός έπειτα μπορεί να τον γιατρέψει; Και αν το φως είναι σκοτάδι και ο κανόνας είναι λάθος, πώς θέλει να φωτίσει ή να διορθώσει τα άλλα; Γι' αυτό πρέπει να αντισταθείς το γρηγορότερο σε αυτή την επικίνδυνη υπερηφάνεια του μυαλού, προτού να διαπεράσει μέσα στο νου των κοκάλων σου και αντιστεκόμενος, βάλε χαλινάρι στην οξύτητα του νου σου και υπόβαλε τη δική σου γνώμη στη γνώμη των άλλων και γίνε ανόητος για την αγάπη του Θεού και θα είσαι σοφότερος από τον Σολομώντα· «Όποιος νομίζει ότι είναι σοφός με τα μέτρα αυτού εδώ του αιώνα, ας γίνει μωρός, για να γίνει πραγματικά σοφός» (Α΄ Κορινθ. 3,10).

(Αγίου Νικοδήμου, «Αόρατος πόλεμος». Εκδ. Συνοδίας Σπυρίδωνος Ιερομονάχου, Ν. Σκήτη - Αγ. Όρος)

<http://bit.ly/1aHxIVG>